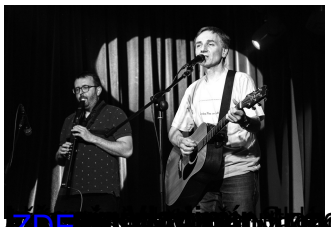
Poslední základní kolo **Notování** proběhlo jako předchozí kola první čtvrtek v měsíci. V závěru jsme se tedy dozvěděli, kdo postupuje do tří semifinálových kol, která budou v červnu, září a říjnu. Finále pak bude v listopadu a další ročník bude dle kalendářního, nikoliv školního roku. Na konkrétní jména se mrkněte na web **Notování** . Co se týče organizátorů a moderátorů, tradiční sestava, bohužel opět jeden člen ubyl.

Večer otevírali **Klekni**, zahráli sympatickou směs folku a blues. Na to, kolik jich je, byl zvuk, ale i instrumentace, poněkud plochý. Ale poslouchalo se to příjemně, zejména foukací harmonika. Po nich nastoupil **René Josef**. Nevím, jak dlouho se pohybuje na folkové scéně, ale předvedl v podstatě všechny nectnosti mladého folkového humoru a satiry chtivého interpreta. Poměrně prvoplánový komunální humor, střídaný rýmy na první dobrou, které ale občas nesedly do frázování (*Špičák*) a nezlepšilo se to ani ve skladbách romantičtějších a pomalejších – i zde vršil v podstatě plytké fráze. Kdyby mu bylo 15, pak ok.
Mangabej
předvedl trochu introvertní, složitě vystavěný folk, velmi pocitový a vyžadující soustředění i na niterná textová drama. Ostatně od samotných členů padlo slovo depka. Nejlepší byly asi
Vrány
a čtyři písničky byly tak akorát. Při páté už bych hledal provaz.

Druhou polovinu večera otevíral **Martin Hejnák a Havraní čas**. Bublina v úvodu řekla, že je třeba se k němu proposlouchat a byl to výtečný postřeh. Martina sleduju od jeho začátků na Portě a nikdy bych tehdy neřekl, že svoje kritické názory po čase změním až na mírnou pochvalu. Sice je to v horizontu cca 20 let, ale proč ne. Zůstaly mu krátké stopáže jeho písní, texty na pomezí surrealismu, ale přibral si k sobě dva muzikanty a zejména klávesy naprosto změnily charakter jeho písní. Velmi doporučuji v této sestavě pokračovat.
Rub a líc
byla výborná. Dále nastoupila sestava
Sestrogen
, dámy předvedly příšernou verzi
Markétky
(ještě, že nedodržely její pětiminutovou stopáž) a obdobnou verzi skladby
Bye bye love
, zpívanou krásným jazykem zvaným
Czenglish
– ale zas jim bylo rozumět. Prostě písničky v naivním holčičím podání. Kdyby jim bylo 15….
Soutěžní část uzavíral

ZDE